

ΑΡΧΑΙΟΝ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΝ ΛΕΣΒΟΥ

πάτησαν κατ' ἀρχὴς παρὰ τὸν βύακα καὶ ἐθαύμασαν τὴν ἐπιτήδειον διάταξιν τῆς κατασκευῆς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ὑπολοχαγὸς Γκυγιῶν, ὡς ἀληθῆς ἵππευς ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδῃ τοὺς σταύλους, μετέβησαν ὅπως παρατηρήσωσι τοὺς ἵππους τοῦ Μαυρικίου καὶ τῆς Αἰκατερίνης βόσκοντας ἡσύχως εἰς τὸν λειμῶνα, ἀποχωριζομένους διὰ ζυλίνου διαφράγματος ἐκ τῶν φορτηγῶν ἡμιόνων, οἵτινες κατὰ τὸ σύστημα τοῦ γένους των ἐλάκτιζον καὶ ἔδακνον ἀλλήλους ἐντὸς ἐτέρου περιβάλλου. Φοβερὰ κωδωνοκρουσία ἀντήχησεν αἴφνης ἐκ τῶν καλυβῶν.

— Ἄ, Θεέ μου! τί τρέχει; ἀνέκραζεν ὁ ἰατρός Ἄρδύ. Μήπως ὁ μουσεζίνης προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν προσευχὴν;

— Ὅχι, εἶπεν ἡ Αἰκατερίνη. Εἶνε ὁ ἐπιστάτης μας, ὅστις μᾶς προσκαλεῖ νὰ προγευματίσωμεν. Πρέπει νὰ ἐπῆρε τὸν κώδωνα τὸν χρησιμεύοντα πρὸς συνάθροισιν τῶν ἐργατῶν, διὰ νὰ κάμῃ ὅλα τὰ πράγματα ἐν τάξει. Ἄν ἀγαπάτε, κύριοι, πηγαίνομεν νὰ καθήσωμεν ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ τραπέζι. Ὁ μάγειρός μας εἶνε πολὺ φιλότιμος καὶ θὰ ἦτο ἀπαρηγόρητος, ἂν ἀφίναμεν νὰ κρούσῃ τὸ πρόγευμά του.

Ἐπανῆλθον εἰς τὴν κεντρικὴν καλύβην. Τάπητες εἶχον στρωθῆ κατὰ γῆς ἐπὶ τῆς χλόης,

πέριξ μικρῶν χαμηλῶν τραπέζων ἐκ τῶν ἐν χρήσει ἐν Περσίᾳ. Ἄνῆρ τις, κρατῶν μάκτρον ἀνὰ χεῖρας ἀνέμενε τοὺς συνδαιτυμόνας περιφερόμενος ἐν ταραχῇ, μὲ ὅλα τὰ σημεῖα ζωηρᾶς ἀνυπομονησίας.

— Αἴ! εἶνε ὁ ἐνδοξὸς Γαργαρίδης! εἶπεν ὁ ἰατρός. Μοῦ φαίνεται ἀπ' ἐδῶ ὅπου τὸν βλέπω πλέον κουρελῆς παρὰ ποτέ. Ἀλήθεια, δεσποινὶς Αἰκατερίνη;

— Τί τὰ θέλετε, ἰατροῦ! εἶπεν ἡ νεάνις γελῶσα. Ἀπηλπίσθημεν πλέον νὰ τὸν ἰδῶμεν νὰ διατηρήσῃ τὰ φορέματά του εἰς καλὴν κατάστασιν. Τοῦ κακοῦ ὁ Μαυρίκιος τοῦ δίδει νέα ἐνδύματα, μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας εἶνε ῥάκη.

— Καὶ δὲν ἔμπορῶ νὰ κατορθώσω ὥστε νὰ τὸν πείσω, ὅτι ἂν μετεχειρίζετο κάθε πρωτὴ ὀλιγωτέραν πομάδην καὶ ὀλίγον περισσότερον σαποῦνι θὰ μὲ εὐχαριστοῦσε περισσότερον, εἶπεν ὁ Μαυρίκιος ταπεινῇ τῇ φωνῇ.

Ὁ ὑπολοχαγὸς Γκυγιῶν ἐνθουσιάζομενος τὰς δοθείσας αὐτῷ παρὰ τοῦ ἰατροῦ Ἄρδύ πληροφορίας παρετήρησε μετὰ περιεργείας τὸν διδάκτορα ἐκεῖνον τῆς νομικῆς, ὃν ἀνάξιαι αὐτῷ συμφοραὶ βεβαίως εἶχον ἐξανγκνάσει νὰ μετέρχηται τὸν ὑπρέτην. Ὁ Ἀριστομένης Γαργαρίδης ἦτο ἀνὴρ μεσήλιξ, ἰσχνὸς καὶ ὠχρὸς, μὲ ὀφθαλμοὺς μελα-